

G.

R.

THE UNION OF SOUTH AFRICA
Government Gazette Extraordinary.

PUBLISHED BY AUTHORITY.

Buitengewone Staatskoerant
VAN DE UNIE VAN ZUID-AFRIKA.

UITGEGEVEN OP GEZAG.

Vol. XLIX.]

PRICE 6d.

CAPE TOWN, 8th JULY, 1922.

PRIJS 6d.

[No. 1248.]

PRIME MINISTER'S DEPARTMENT.

The following Government Notice is published for general information.

E. F. C. LANE,
Secretary to the Prime Minister.

Prime Minister's Office,
Cape Town, 6th July, 1922.

No. 1089.]

[6th July, 1922.]

IT is notified that His Royal Highness the Governor-General has been pleased to assent to the following Acts, which are hereby published for general information:—

	PAGE.
No. 11 of 1922.—Fencing Act Amendment Act ...	ii
No. 12 of 1922.—Agricultural Pests Act Amendment Act ...	iii
No. 13 of 1922.—Imports Regulation Act ...	iv

DEPARTEMENT VAN DE EERSTE MINISTER.

De volgende Goevernementskennisgeving wordt ter algemene informatie gepubliceerd.

E. F. C. LANE,
Sekretaris van de Eerste Minister.

Kantoor van de Eerste Minister,
Kaapstad, 6 Julie 1922.

No. 1089.]

[6 Julie 1922.]

HIERMEDE wordt bekend gemaakt dat het Zijn Koninklike Hoogheid de Goeverneur-generaal behaagd heeft om zijn goedkeuring te hechten aan de volgende Wetten, welke hiermede ter algemene informatie gepubliceerd worden:—

	BLADZ.
No. 11 van 1922.—Omheiningswet Wijzigings Wet ...	ii
No. 12 van 1922.—Landbouwplagen Wet Wijzigings Wet ...	iii
No. 13 van 1922.—Wet ter Regeling van Invoerartikelen	iv

No. 11, 1922.]

ACT

To extend the operation of certain provisions of the Fencing Act, 1912 (Act No. 17 of 1912) to vermin proof fencing and to amend that Act in certain other respects.

BE IT ENACTED by the King's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

Application of certain provisions of Act No. 17 of 1912 to vermin proof fences.

1. (1) Subject to the provisions of this section contributions towards the cost of—

- (a) converting a dividing fence into a vermin proof fence; or
- (b) erecting a vermin proof fence as a dividing fence

shall be obligatory in any area in which such contributions are declared obligatory by the Governor-General by proclamation in the *Gazette*, and contributions when so declared obligatory in any area shall be made as from a date to be by the said proclamation fixed.

(2) No such proclamation shall be issued in respect of any area unless such area is an area wherein contributions towards the cost of a dividing fence are obligatory in terms of section five of the Fencing Act, 1912.

(3) Such proclamation shall be issued by the Governor-General as soon as possible after there has been transmitted to the Minister of Agriculture under the circumstances described in sub-sections (2), (3) and (4) of section five of the Fencing Act, 1912, a resolution recommending that such contributions be declared obligatory; and thereupon all the provisions of Chapter I. (save and except sub-section (5) of section five) of the said Act together with the provisions of sections two, twenty-five, twenty-six, thirty-one to thirty-eight inclusive and forty-two shall *mutatis mutandis* apply in respect of any such vermin proof fence in the same manner as those provisions apply to dividing fences: Provided that whenever such contributions as aforesaid are not obligatory and one owner desires that the fence to be erected shall be a vermin proof fence and the other owner does not desire the erection of a vermin proof fence, a vermin proof fence may be erected if the first-mentioned owner pays the additional cost (if any) necessary for the fence being vermin proof and the provisions of section twenty-six of the said Act shall likewise apply if the two owners are unable to agree as to the payment of the remainder of the cost of the fence or as to any other matter of dispute between them.

(4) "Vermin proof fence" means a fence which is jackal proof in the area within which the dividing fence is proposed to be converted or, as the case may be, within which the fence is erected.

Amendment of section two of Act No. 17 of 1912.

2. Section two of the said Act is hereby amended by adding at the end of the definition of "holding" in that section the following words:

"unless such erf, stand or lot is at least three morgen in extent and is one of a number contiguous to each other on which farming operations are carried on".

Amendment of section six of Act No. 17 of 1912.

3. Section six of the Fencing Act, 1912, is hereby amended by the addition of the following new sub-section:—

- (5) If an owner has erected a dividing fence without complying with the provisions of sub-section (1) of this section and the owner of an adjoining holding adopts means whereby such a fence is rendered of beneficial use to himself, the provisions of section four of this Act shall *mutatis mutandis*, apply.

Short title.

4. This Act may be cited for all purposes as the Fencing Act Amendment Act, 1922.

No. 11, 1922.]

WET

Om zekere voorzieningen van de Omheiningswet, 1912 (Wet No. 17 van 1912), uit te breiden tot ongedierte kerende heiningen en die Wet in zekere andere opzichten te wijzigen.

ZIJ HET BEPAALD door Zijn Majesteit de Koning, de Senaat en de Volksraad van de Unie van Zuid Afrika, als volgt:—

1. (1) Behoudens het bepaalde bij dit artikel zijn bijdragen tot de kosten van:

- (a) verandering van een tussenheining in een ongedierte kerende heining; of
- (b) oprichting van een ongedierte kerende heining als een tussenheining

verplichtend in iedere kring waarin zulke bijdragen verplichtend verklaard worden door de Goeverneur-generaal bij proklamatie in de *Staatskoerant*, zullende bijdragen na aldus verplichtend te zijn verklaard in een kring gedaan worden vanaf een door voornoemde proklamatie vastgestelde datum.

(2) Geen zodanige proklamatie wordt uitgevaardigd ten aanzien van een kring tenzij het een kring is waarin bijdragen tot de kosten van een tussenheining verplichtend zijn ingevolge artikel vijf van de Omheinings Wet 1912.

(3) Zodanige proklamatie wordt door de Goeverneur-generaal uitgevaardigd zo spoedig mogelijk nadat aan de Minister van Landbouw onder de omstandigheden beschreven in sub-artikels (2), (3) en (4) van artikel vijf van de Omheiningswet 1912 een besluit is toegezonden, aanbevelend dat zodanige bijdragen verplichtend verklaard worden; en daarna zijn alle bepalingen van Hoofdstuk I (buiten en behalve sub-artikel (5) van artikel vijf) van de gezegde Wet, alsmede de bepalingen van artikels twee, vijf en twintig, zes en twintig, een en dertig tot en met acht en dertig, en twee en veertig, *mutatis mutandis* ten opzichte van zulk een ongedierte kerende heining toepasselijk op dezelfde wijze als die bepalingen op tussenheiningen toepasselijk zijn: Met dien verstande dat wanneer zulke bijdragen als voorzeggd niet verplichtend zijn en één eigenaar verlangt dat de op te richten heining een ongedierte kerende heining zal zijn, en de andere eigenaar niet de oprichting van een ongedierte kerende heining verlangt, een ongedierte kerende heining opgericht kan worden, indien de eerstgenoemde eigenaar de eventuele ekstra onkosten betaalt veroorzaakt doordat de heining een ongedierte kerende heining is, en de bepalingen van artikel zes en twintig van de gezegde Wet ook van toepassing zijn indien de twee eigenaars zich niet kunnen verstaan omtrent de betaling van de overblijvende onkosten van de heining of omtrent enig ander punt van geschil tussen hen.

(4) "Ongedierte kerende heining" betekent een heining, waar jakhalzen niet kunnen doordringen, in een kring, waar voorgesteld wordt de tussenheining te veranderen, of, naar het geval mocht zijn, de heining opgericht wordt.

2. Artikel twee van de gezegde Wet wordt bij deze gewijzigd door aan het einde van de definitie van "bezitting" in dat artikel de volgende woorden toe te voegen:

"tenzij zulk erf, standplaats of toekenning, ten minste drie morgen groot is en één is van een naast elkander gelegen aantal waarop het landbouwbedrijf wordt uitgeoefend."

3. Artikel zes van de Omheinings Wet 1912 wordt bij deze gewijzigd door de toevoeging van het volgende nieuwe sub-artikel:—

- (5) Indien een eigenaar een tussenheining opgericht heeft zonder aan de bepalingen van sub-artikel (1) van dit artikel te voldoen en de eigenaar van een aangrenzende bezitting middelen in het werk stelt waardoor zulk een heining hem tot nuttig gebruik strekt, zijn de bepalingen van artikel vier van deze Wet *mutatis mutandis* toepasselijk.

4. Deze Wet wordt voor alle doeleinden aangehaald als de Omheiningswet Wijzigings Wet, 1922.

Toepassing van zekere voorzieningen van Wet No. 17 van 1912 op ongedierte kerende heiningen.

Wijziging van artikel twee van Wet No. 17 van 1912.

Wijziging van artikel zes van Wet No. 17 van 1912.

Korte titel.

No. 12, 1922.]

ACT

To amend in certain respects the Agricultural Pests Act, 1911 (Act No. 11 of 1911).

BE IT ENACTED by the King's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

Amendment of section three of Act No. 11 of 1911.

1. Section *three* of the Agricultural Pests Act, 1911 (hereinafter referred to as the principal Act, is hereby amended by the addition at the end of the section of the following words:—"and shall pay in respect of registration such fee as is so prescribed".

Amendment of section sixteen of Act No. 11 of 1911.

2. Section *sixteen* of the principal Act is hereby amended by the insertion immediately after the word "voetgangers" in sub-section (1) of the words "in swarm formation".

Repeal of section eighteen of Act No. 11 of 1911 and substitution of new provision.

3. Section *eighteen* of the principal Act is hereby repealed and the following new section is substituted therefor:—

"18. (1) Every occupier of land on which any swarm of voetgangers appears shall cause them to be destroyed immediately. The department shall provide free of charge for the destruction of voetgangers such material as it may determine. Such material shall be deemed to have been provided if it is available at the magistrate's court office or elsewhere in the district, and unless a supply of it is so available or he has a supply in his possession, an occupier shall not be held responsible for failure to destroy voetgangers.

" (2) Any occupier of land to whom any material or apparatus has been so supplied or lent by the department for the destruction of locusts, who—

(a) applies such material or apparatus to any other purpose; or

(b) wastes any such material; or

(c) without the express permission of the magistrate or locust officer obtained within the three months last preceding, uses the material at a greater strength than directed by the department; or

(d) on the demand of the department or any person authorized by the department for the return to it of any apparatus lent by it, fails to return it forthwith; or where the return of such apparatus is impracticable, fails, on like demand, to pay for the same forthwith,

shall be guilty of an offence."

Amendment of section twenty of Act No. 11 of 1911

4. Section *twenty* of the principal Act is hereby amended by the deletion of sub-section (1) and the substitution of the following new sub-section (1):—

"(1) If any occupier has failed to comply with the provisions of sub-section (1) of section *eighteen*, all expenses incurred by the department in destroying or securing the destruction of the voetgangers (whether such destruction is effected by employees of the department or by the occupier of the land on to which the voetgangers passed) may be recovered from that occupier in any competent court; or any court before which he is convicted may proceed, without pleadings but in his presence, to assess the amount of those expenses and

No. 12, 1922.]

WET

Om in zekere opzichten de Landbouwplagen Wet van 1911 (Wet No. 11 van 1911) te wijzigen.

ZIJ HET BEPAALD door Zijn Majesteit de Koning, de Senaat en de Volksraad van de Unie van Zuid Afrika, als volgt:—

1. Artikel *drie* van de Landbouwplagen Wet van 1911 (hierna genoemd de Hoofdwet), wordt bij deze gewijzigd door de toevoeging van de volgende woorden aan het einde van artikel *drie*:—"en betaalt in verband met zulke registratie zodanig bedrag als aldus voorgeschreven is".

2. Artikel *zestien* van de Hoofdwet wordt bij deze gewijzigd door de tussenvoeging onmiddellijk na het woord "voetgangers" in sub-artikel (1) van de woorden "in een zwerm".

3. Artikel *achttien* van de Hoofdwet wordt hierbij herroepen en het volgende nieuwe artikel komt daarvoor in de plaats:—
"18. (1) Iedere bezitter van grond waarop een zwerm voetgangers verschijnt is gehouden ze onmiddellijk te doen vernietigen. Het departement verschaft kosteloos het door hem bepaalde materiaal voor de vernietiging van voetgangers. Zulk materiaal wordt geacht verschaft te zijn indien het verkregen kan worden bij het magistraatskantoor of elders in het distrikt, en tenzij een voorraad op deze wijze verkrijgbaar is, of hij zelf een voorraad in zijn bezit heeft, wordt een bezitter niet verantwoordelijk gehouden voor verzuim om de voetgangers te vernietigen.

(2) Een bezitter van grond, aan wie materiaal of werktuigen verschaft of geleend zijn door het departement om sprinkhanen te vernietigen, die—

(a) zulk materiaal of werktuigen tot andere doeleinden aanwendt; of

(b) zulk materiaal vermorst; of

(c) zonder uitdrukkelijke toestemming van de magistraat of sprinkhanenbeambte, verkregen binnen de onmiddellijk voorafgaande drie maanden, het materiaal in een sterkere graad gebruikt dan door het departement aangegeven; of

(d) op aanvraag van het departement of een door het departement gemachtigde persoon om het geleende werktuig terug te zenden, verzuimt dit dadelik te doen; of wanneer de terugzending van zulk werktuig niet geschieden kan, verzuimt op dergelijke aanvraag daarvoor dadelik te betalen, maakt zich schuldig aan een overtreding."

4. Artikel *twintig* van de Hoofdwet wordt bij deze gewijzigd door de schrapping van sub-artikel (1) en de indeplaatsstelling daarvoor van het volgende nieuwe sub-artikel (1):—
"(1) Indien een bezitter verzuimd heeft aan de voorschriften van sub-artikel (1) van artikel *achttien* te voldoen, kunnen alle onkosten door het departement gemaakt in verband met de vernietiging of het doen vernietigen van de voetgangers (hetzij zulke vernietiging uitgevoerd wordt door bedienden van het departement of door de bezitter van de grond waarnaartoe de voetgangers trokken) verhaald worden in een bevoegd hof van die bezitter; of het hof, waardoor hij veroordeeld is kan, zonder processtukken maar in zijn tegenwoordigheid, het bedrag van de onkosten bepalen en vonnis geven

may give judgment for that amount with costs in favour of the department, and that judgment may be executed in all respects as a judgment of a magistrate's court in a civil action is executed: Provided that if the occupier prove to the satisfaction of the court that he made every effort within his power and means to comply with the provisions of sub-section (1) of section *eighteen*, he shall not be held liable for the said expenses and costs, nor shall he be guilty of an offence for his failure to comply with the provisions of the said sub-section.

Amendment of section *twenty-seven* of Act No. 11 of 1911.

5. Section *twenty-seven* of the principal Act is hereby amended by the deletion from sub-section (3) of the proviso thereto.

Short title.

6. This Act may be cited for all purposes as the Agricultural Pests Act Amendment Act, 1922 and shall be read as one with the principal Act.

voor het departement in dat bedrag met de kosten van proces, en het vonnis wordt ten uitvoer gelegd in alle opzichten, zoals een vonnis van een magistratshof in een civiele zaak ten uitvoer gelegd wordt: Met dien verstande dat zo de bezitter ten genoegen van het hof bewijst dat hij alles naar zijn vermogen en middelen gedaan heeft om aan de bepalingen van sub-artikel (1) van artikel *achttien* te voldoen, hij niet aansprakelijk gehouden zal worden voor voornoemde onkosten en kosten, noch zal hij schuldig zijn aan een overtreding voor zijn verzuim om te voldoen aan de bepalingen van voornoemd sub-artikel."

5. Artikel *zeven en twintig* van de Hoofdwet wordt bij deze gewijzigd door de schrapping van de voorbehoudsbepaling in sub-artikel (3). Wijziging van artikel *zeven en twintig* van Wet No. 11 van 1911.

6. Deze Wet kan voor alle doeleinden worden aangehaald als de Landbouwplagen Wet Wijzigings Wet, 1922 en wordt als een geheel gelezen met de Hoofdwet. Korte titel.

No. 13 1922.]

ACT

To provide for the prohibition, regulation or restriction of the importation of sugar and boots and shoes and for the regulation of the maximum prices of different classes of sugar.

BE IT ENACTED by the King's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

Power to prohibit, regulate or restrict imports; fix maximum prices of certain articles.

1. (1) The Governor-General may from time to time by proclamation in the *Gazette* prohibit, regulate and restrict the importation into the Union of sugar and boots and shoes; and may, as regards sugar imported into or produced within the Union, prescribe the maximum prices which may be charged or demanded by any person on a sale of any class or kind of sugar; and may make regulations for carrying out effectively any powers hereby conferred upon him.

(2) Any regulation as to the maximum prices of any kind or class of sugar, which was issued under the Public Welfare and Moratorium Act, 1914, or any extension thereof and which was in force on the twenty-ninth day of June, 1922, shall be deemed to be a regulation made under this section.

(3) Any person who acts in contravention of any provision of any such proclamation or regulations shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding five hundred pounds or to imprisonment for a period not exceeding two years without the option of a fine or to both such fine and such imprisonment.

Short title and operation of Act.

2. This Act may be cited for all purposes as the Imports Regulation Act, 1922, shall commence and come into operation on the first day of July, 1922, and shall cease to be in operation after the thirtieth day of June, 1923.

No. 13, 1922.]

WET

Ter voorziening van het verbod, de regeling of beperking van de invoer van suiker en laarzen en schoenen en van de regeling van de hoogste prijzen van verschillende klassen van suiker.

ZIJ HET BEPAALD door Zijn Majesteit de Koning, de Senaat, en de Volksraad van de Unie van Zuid-Afrika, als volgt:—

1. (1) De Goeverneur-generaal kan van tijd tot tijd bij proklamatie in de *Staatskoerant* de invoer in de Unie van suiker, en laarzen en schoenen verbieden, regelen en beperken; en kan met betrekking tot suiker ingevoerd in of voortgebracht binnen de grenzen van de Unie de hoogste prijzen voorschrijven die berekend of gevraagd kunnen worden door enige persoon bij de verkoop van enige klasse of soort van suiker: en kan regulaties maken om op doeltreffende wijze enige bevoegdheden, aan hem bij deze verleend, uit te voeren. Macht om invoer te verbieden, regelen of beperken, en de hoogste prijzen van zekere artikelen vast te stellen.

(2) Alle regulaties met betrekking tot de hoogste prijzen van enige soort of klasse van suiker die uitgevaardigd waren krachtens de Openbare Welzijn en Moratorium Wet, 1914, of een verlenging daarvan, en die van kracht waren op de negen en twintigste dag van Junie 1922 worden geacht regulaties te zijn krachtens deze Wet gemaakt.

(3) Hij die in strijd handelt met enige bepaling van enige zodanige proklamatie of regulatie maakt zich schuldig aan een overtreding en wordt bij veroordeling gestraft met een boete van ten hoogste vijf honderd pond, of met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar zonder alternatief van boete of met beide zodanige boete en zodanige gevangenisstraf.

2. Deze Wet kan voor alle doeleinden aangehaald worden als de Wet ter Regeling van Invoerartikelen, 1922, en treedt in werking op de eerste dag van Julie 1922 en houdt op van kracht te zijn na de dertigste dag van Junie 1923. Korte titel en duur van Wet.